

Térey János

ŐSZI HADJÁRAT

(Szűcs Attila: *Látogatók*. 140×400 cm, 2002)

Csatatér horizontja
A nagy történet peremén.

Az a nyár, amiből bajosan lett ősz.
Kiegészítő karácsonyfaizzókként
Vibráló virágfejek.

Öt alak a piros-törtfehér
Özön háttérében.
Azok az alacsony,
Szürke hasábok sírkövek,
És ők öten az eleven rokonság.

Szakadárak akció előtt?
A háttérben sorakozó
Ládákban lőszert lappang.

Emberformájú, sunyi földönkívüliek?
A járművük a vásznon kívül parkol.

Nehézfiúk elmélyülten
Drogot terítenek?

Utazó énekesekként
Ők a Szent Oligofrén Férfikar,
Amely új sebeinket kidalolja?

Ha ez háború, akkor nyári verőben indult
Magabiztos szólammokkal;
És ennyi halott árán sem akar véget érni.

Egy darabig számon tartottunk

Minden törekeny eszközt és borulékony tárgyat,
Az összes borulékony hőst.

Minden veszített kilót,
Árva centit megjelöltünk,
Életformánkká fejlődött a gyász.

Most már másképp van,
Föllazulás erkölcsben és anyagban;
S a szemünk is száraz.

Maradékunk tömör,
Mint egy avokádómag.

Csendes, őszi idő van,
Főbekólintott, atonális délelőtt.

Örülj, hogy ennyi
– Magnak – megmaradt.

Kortárs, 2016/1.

Térey János 1970-ben született Debrecenben. Verset, prózát és drámát is ír.
József Attila- és Babérkoszorú-díjas.